

ACTA NÚM.14
SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE 14 D'OCTUBRE DE 2019
1A CONVOCATÒRIA

A la molt Lleial Ciutat d'Olot el dia 14 d'octubre de 2019, a 2/4 de 7 del vespre, es reuneixen al Saló de Sessions d'aquesta casa consistorial el Ple de l'Ajuntament sota la presidència del Sr. JOSEP BERGA I VAYREDA, amb objecte de celebrar sessió extraordinària urgent, pública i de primera convocatòria que correspon a dia d'avui.

Hi assisteixen els regidors, Srs/es. **Estanis Vayreda Puigvert (JxCAT), Montserrat Torras i Surroca (JxCAT), Immaculada Muñoz Díaz (JxCAT), Jordi Güell i Güell (JxCAT), Mª Assumpció Camps i Bosch (JxCAT), Agustí Arbós i Torrent (JxCAT), Aniol Sellabona i Aguilera (JxCAT), Gemma Pujolar i Busquets (JxCAT), Adriana Francés i Planellas (JxCAT), Gemma Canalías i Rafel (JxCAT), Anna Barnadas i López (ERC), Josep Granados i Serrat (ERC), Iolanda Suescun i Pérez (ERC), Josep Quintana i Caralt (ERC), Laila El Gamouchi i Darras (ERC), Josep Guix Feixas (PSC), Jaume Mir Bagó (PSC), Marina Alegre Martínez (PSC), Lluís Riera Callís (CUP) i Adriana Roca i Collell (CUP).**

Hi assisteix l'Interventor, Sr. Jordi Salvador Culí.

Actua com a secretaria accidental, Sr. Miquel Torrent i Compte

1.1.-RATIFICACIÓ.- PROPOSANT RATIFICAR LA URGÈNCIA DE LA CONVOCATÒRIA DEL PLE EXTRAORDINARI

Vista la sentència del Tribunal Suprem contra les persones jutjades per organitzar el referèndum de l'1 d'octubre i atesa la seva transcendència.

De conformitat amb les competències atorgades els articles 21.1.c) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril reguladora de les bases del règim local i 53.1.c) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel que s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya,

RESOLC

Primer.- CONVOCAR un ple extraordinari urgent per avui 14 d'octubre de 2019, a dos quarts de set del vespre, amb el següent Ordre del dia: "Aprovar moció de resposta a la sentència del Tribunal Suprem i demanar l'amnistia per a les persones preses polítiques catalanes i en defensa del dret a l'autodeterminació".

Segon.- De conformitat amb els articles 46.2.b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i 98. b) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel que s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aquesta convocatòria extraordinària urgent ha de ser ratificada pel Ple de la Corporació.

Intervé l'Alcalde. Tots avui ens hem aixecat amb una sentència que ens ha culpfit. Una sentència injusta, desmesurada, desproporcionada i tots els adjectius que li vulgüeu donar i al dematí hem rebut un comunicat de l'Associació de Municipis i l'Associació de Municipis per la Independència demanant a tots els ajuntaments que hi estem adherits que en el termini de 72 hores convoquem un ple extraordinari urgent. No hem esperat

ja que en aquest Ajuntament hem decidit en aquest mateix matí a través dels portaveus portar-la aprovació avui mateix, quan tot està passant avui encara. Després de la celebració d'aquest ple hi ha una manifestació aquí davant de l'Ajuntament, a dos quarts de vuit convocada per les autoritats sobiranistes. El que farem tot seguit és llegir aquesta moció consensuada, després donaré la paraula a tots els portaveus dels grups municipals. Seguint el formulisme hauríem de ratificar la urgència d'aquest ple extraordinari.

Donem per aprovada la urgència per unanimitat.

2.1- MOCIÓ EN RESPOSTA A LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM I PER DEMANAR L'AMNISTIA PER A LES PERSONES PRESES POLÍTQUES CATALANES I EN DEFENSA DEL DRET D'AUTODETERMINACIÓ

Definitivament, la democràcia a l'Estat espanyol mostra símptomes inequívocs d'estar tocada de mort. Oriol Junqueras, Carme Forcadell, Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Jordi Turull, Raül Romeva, Josep Rull, Quim Forn i Dolors Bassa han estat condemnats amb penes de presó. I Meritxell Borràs, Carles Mundó i Santi Vila han estat condemnats per desobediència amb multes econòmiques i inhabilitació. Aquest ha estat un judici polític que mai s'hagués hagut de produir. Tornem a dir alt i clar que en democràcia votar no és cap delictes. Les idees no es jutgen. I és per això que reclamem la llibertat de totes les persones preses i exiliades polítiques, perquè no han comès cap delictes.

Vivim amb tristor i profunda indignació la sentència, que suposa una vulneració dels drets polítics individuals de les persones condemnades, de les preses i exiliades polítiques, i una retallada dels drets i llibertats col·lectives. El judici i la sentència ens han conduït a un estat d'absoluta excepcionalitat. Vivim moments molt greus, moments en què es posa de manifest que l'aparell de l'Estat espanyol actua intentant abolir la pluralitat política, vulnera la legitimitat del poble de Catalunya a decidir el seu futur lliurement, agredeix el dret que tenim a transformar la societat a través de la independència. I, al mateix temps, avui tornem a constatar que les forces polítiques de l'Estat són incapaces de fer ús del diàleg com a instrument de resolució del conflicte. Aquesta sentència no ens atura. Al contrari, ens enforteix com a moviment per debilitar el règim del 78. I és que, una vegada més, reivindicuem el dret a l'autodeterminació, el dret a treballar pacíficament per esdevenir República Catalana, lliure, neta, justa i que treballi per garantir la igualtat d'oportunitats entre tota la ciutadania catalana. Cap sentència ens aturarà. Plantem cara a la voluntat repressora de l'Estat espanyol, i ho fem mobilitzant-nos, reclamant diàleg, reivindicant la via política i democràtica de resolució del conflicte. Demanem l'amnistia per a totes les persones condemnades i perseguides.

Reprovem l'actitud sostinguda de l'Estat espanyol, que ha dimitit de la seva responsabilitat de fer front i donar resposta a les demandes de la ciutadania, per via dialogada i pacífica. Convé recordar, per exemple, que, el maig d'aquest any 2019, el grup de treball sobre detencions arbitràries de Nacions Unides va fer pública una resolució que instava l'Estat espanyol a deixar en llibertat de forma immediata l'Oriol Junqueras, en Jordi Cuixart i en Jordi Sánchez, que es trobaven a presó preventiva. L'incompliment d'aquesta resolució va ser una mostra més que l'Estat actua desoïnt qualsevol resolució, tractat internacional (com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics que recullen el dret a l'autodeterminació) o totes les manifestacions pacífiques del poble de Catalunya a favor de la independència i la República Catalana. I aquesta actitud és molt greu. Per això la denunciem, perquè,

malauradament, ens recorda etapes autoritàries en què no hi havia garantits els drets polítics ni les llibertats de la major part de la ciutadania.

Reivindiquem justícia, i ens disposem a liderar de nou la lluita antirepressiva, democràtica, pacífica i a favor dels drets i les llibertats. La situació d'excepcionalitat que estem vivint, agreujada especialment per la confirmació de la sentència, afecta tothom, afecta la quotidianitat dels pobles i ciutats del nostre país i de totes les persones que hi vivim.

I, per tant, és per tots els motius exposats anteriorment que el ple adopta els següents acords:

PRIMER. Manifestar el rebuig a la sentència condemnatòria emesa pel Tribunal Suprem en relació al judici de l'1 d'octubre i la causa independentista, constatant que representa una regressió dels drets i les llibertats de la ciutadania de Catalunya.

SEGON. Reclamar la llibertat immediata de tots els presos i preses polítiques i exigir l'amnistia de tots ells i elles, i de tots els exiliats i exiliades, com a reconeixement de l'absència de cap delictes vinculat a la celebració del referèndum de l'1 d'octubre i a qualsevol altra acció política celebrada durant els dies previs i posteriors a aquesta data.

TERCER. Mostrar el compromís amb el dret a l'autodeterminació, dret polític fonamental recollit en tractats internacionals com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, signats també per l'Estat espanyol, i reivindicar-lo com a dret en virtut del qual resoldre el conflicte polític existent, per via democràtica i pacífica.

QUART. Reafirmar-nos en el caràcter pacífic i no violent del moviment independentista català. Condemnar tots els intents de criminalització del moviment independentista que les seves diferents institucions, òrgans, poders i alguns mitjans de comunicació volen construir.

CINQUÈ. Exigir al govern de l'Estat espanyol que respecti la legitimitat de les persones escollides democràticament a les diferents institucions catalanes, així com les decisions i acords que se'n derivin, com a màxima expressió de la sobirania popular.

SISÈ. Comprometre'ns a treballar conjuntament amb el Parlament de Catalunya, del Govern de la Generalitat de Catalunya i convocar-nos a participar, com a representants legítims de la ciutadania, en una assemblea d'electes a favor dels drets polítics i la llibertat.

SETÈ. Mostrar l'adhesió de l'Ajuntament d'Olot a totes les mobilitzacions de rebuig a la sentència del Tribunal Suprem, tant a nivell nacional com internacional, i convidar la ciutadania a participar en totes les lluites compartides i pacífiques a favor dels drets i les llibertats. I comprometre'ns a participar en l'acte convocat pel President de la Generalitat el dia 26 d'octubre al Palau de la Generalitat.

VUITÈ. Expressar la més ferma voluntat de seguir treballant, dia rere dia, per garantir els drets i les llibertats de tota la ciutadania d'Olot la defensa del diàleg i dels principis democràtics i la pluralitat política, així com el respecte a la separació de poders, imprescindible en qualsevol estat de dret.

NOVÈ. Fer avinent la situació de repressió política i de vulneració de drets fonamentals que estem vivint com a ciutadania i com a país als municipis agermanats.

DESÈ. Fer arribar aquest acord a la Presidència del Parlament de Catalunya, a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, a la Presidència del Congrés de Diputats, a la Presidència del Govern de l'estat, a la Presidència del Parlament Europeu, a l'Associació Catalana de Municipis i a l'Associació de Municipis per la Independència. I donar conèixer el contingut d'aquesta moció a la ciutadania del municipi pels mitjans que es creguin oportuns.

Intervé el Sr. Riera. Davant de la sentència, des de la CUP, volem aportar tres idees: força, amnistia i autodeterminació. Per un cantó, amnistia total que només serà possible a partir de la lluita, el treball colze a colze i el treball permanent al carrer. Una mobilització popular sostinguda és l'única garantia d'aconseguir una ruptura i la ruptura és la màxima garantia d'alliberar a persones empresonades injustament i exiliades injustament. L'amnistia i l'autodeterminació serà una conquesta que farem el poble o no es farà. No contem amb institucions, ni amb lideratges ni amb voluntat política, cap ni una. La clau del canvi som nosaltres, el poble i només el poble organitzat és qui té la possibilitat d'aconseguir-ho, ningú més té potestat de fer-ho, sou vosaltres i som nosaltres. Avui hem vist, tristament, com una part de les preses polítiques han estat condemnades de forma totalment injusta. No podem oblidar la resta de persones que estan a la presó, 16 persones empresonades i si sumem les persones exiliades trobem un total de 23 persones. L'onada regressiva del règim no té aturador a casa nostra i tampoc la tindrà arran d'aquesta sentència en qualsevol lluita social i política que hi pugui haver-hi en l'Estat espanyol, per tant, amnistia total. L'amnistia total vol dir anul·lar totes les causes de totes les persones que hagin estat jutjades o condemnades, perseguides, detingudes o empresonades per defensar els drets de tots i totes, ve seguint el dret a l'autodeterminació, el dret a vaga o drets polítics i socials de tots i cada un de nosaltres. Aquesta amnistia ha d'incloure de forma forçosa, un reconeixement i un procés de memòria de totes i cada una d'aquestes persones que estan rebent d'aquesta forma tan absurda d'una repressió i reconèixer tots aquests danys. L'exercici per l'autodeterminació va estretament lligat a aquesta amnistia total, no hi haurà amnistia sense autodeterminació, fins que no tinguem totes aquestes persones preses, lliures al carrer, no serem capaços d'alliberar-nos com a poble. No els deixarem enrere, no deixarem ningú enrere, tots i cada un d'aquests presos independentment de les diferències polítiques, que hi són, som nostres, ens les sentim particips, propis. Em costa i em costarà seguir però no hi ha més remei que tirar endavant i és el que demano a tots i cada un de nosaltres. Pel que fa els companys del PSC-PSOE, ells són de la corda del Sr. Albert Bramon que el dia 12 d'octubre cridava "viva Espanya" i "viva el Rey" i "viva la Guardia Civil". La guàrdia civil que ens va aturar, apallissar l'1 d'octubre, que ens va aturar i apallissar el 3 d'octubre, només li falta dir "viva el orden y la ley". Aquesta és la proposta de diàleg del PSOE, no us enganyeu, aquesta és la seva proposta. No hi ha proposta, el seu diàleg és llei i més llei i les lleis es compleixen quan són justes i es canvien quan són injustes i quan no es poden ni admetre ni complir es canvien, s'assalten i es desobeeixen. No volem compartir espais amb carcellers, torturadors, amb persones que estan executant el 155. Avui, Espanya ha certificat la seva defunció total com estat democràtic. Mai més Espanya, arreu del món, serà reconegut com un país amb una capacitat democràtica i un país on es pot dialogar i amb una capacitat de decidir i això no ho hem decidit nosaltres sinó que ho han decidit ells des del moment que ens han tractat com ens han tractat i són milions de persones que no s'aturaran i que continuaran tirant endavant.

Pel que fa la moció, no ens agrada i no ha estat consensuada a nivell local. No ens agrada la part del lideratge, ja que el lideratge està al carrer, el lideratge el vam veure l'1 d'octubre i ni les reunions ni la institucionalització va funcionar per res, el poble va

passar per damunt, ens va passar per sobre a tots i a totes. L'1 d'octubre va ser el poble qui el va organitzar i el 3 d'octubre, tal com està passant avui a l'aeroport de Barcelona. El nostre marc d'actuació és i serà al carrer. No serà la institució qui ens portarà a la independència, ens hi acompanyarà però qui l'empenyerà serem nosaltres. L'1 d'octubre vam ser nosaltres que vam empènyer, ajudar, qui hi va ser-hi. A nivell local qui va dir d'ocupar els col·legits, qui va dir prendre els col·legits per damunt de les reunions, per damunt de la institucionalització. Va ser el poble qui es va apoderar dels espais i dels carrers. Va ser el poble qui va decidir i tirar endavant.

Pel que fa el punt sisè, es tracta d'una assemblea d'electes. Desconeixem que és una assemblea d'electes, ens agrada molt l'idea, és una idea tan bona que nosaltres li hem demanat que aquesta eina tan potent fos guardada. Creiem profundament amb l'assemblea d'electes, és una de les formes millors de donar resposta. Per això ha d'estar ple de contingut i ha de tenir una estratègia d'unitat, unitat vol dir posar-nos tots d'acord i tirar endavant amb allò que estiguem d'acord, i això de nou no hi ha sigut avui. Malgrat tot, avui votarem que sí, però la unitat és una altra cosa.

Quan diem que les coses es fan al carrer, les coses es fan com ara a l'aeroport del Prat, les coses es fan a través del tsunami democràtic, les coses es fan a través de les marxes que es faran properament, les coses es fan així i les coses no es fan com els Mossos ho estan fent ara mateix. Els Mossos no són la nostra policia, els Mossos no és una policia al nostre servei, els Mossos compleixen ordres d'un Estat que no és el nostre, que és l'Estat espanyol, són els seus treballadors i els Mossos no estan complint els protocols d'actuació. No van identificats, estan colpejant per damunt de la cintura, estan llençant projectils sense la distància i sense l'angle pertinent i això està passant ara. Fins quan més passarà això, Sr. Miquel Buch? Fins quan el Sr. Miquel Buch i aquest govern continuarà apallissant el poble que diuen que representa. Ja n'hi ha prou! És el carrer on el poble es defensa, per tant, amnistia, autodeterminació, desobediència i allà ens trobarem. El carrer és on tot comença i on tot acaba.

Intervé el Sr. Guix. Ens abstindrem d'aquesta moció. No votarem a favor perquè de la majoria de punts no hi estem d'acord i no votarem en contra perquè volem buscar un espai de diàleg i un espai per mitjà del qual puguem actuar en les diferents forces d'aquest Ajuntament, perquè puguem trobar un punt de concòrdia per poder tirar endavant els projectes polítics.

Nosaltres defensem l'Estat de dret i defensem la democràcia i per tant perquè hi hagi una bona democràcia hi ha d'haver tres pilars de l'Estat, tres poders que siguin totalment independents: el poder executiu, el poder legislatiu i el poder judicial. En aquest aspecte, nosaltres respectem la sentència del poder judicial, malgrat que algunes vegades en algunes d'elles puguem estar-hi no del tot d'acord. El PSC és un gran defensor del diàleg dins la llei, crida a la serenitat i al respecte a les opinions de tots i esmerçarà amb tots els esforços per superar aquests moments difícils i per trobar camins d'entesa entre els catalans i el conjunt de ciutadans de l'Estat espanyol. És per això que treballarem per a la convivència, en el sí de la ciutat catalana i perquè retorni la política per cercar solucions a un problema que és evidentment polític.

Tot i l'abstenció, el punt vuitè de la moció hi estem totalment d'acord.

Intervé la Sra. Barnadas. Avui és un dia difícil, és un dia complicat i hem començat el dia sabent una sentència que ja sabíem que seria injusta però tot i saber que seria dur, quan passa, continues pensant que la injustícia i la sensació d'impotència són molt dures i molt fortes i costa molt avui, ara aquí, expressar el que sentim.

El primer que volíem fer era agrair, perquè penso que ho hem de fer i ho hem de dir en veu alta. Hem d'agrar els nostres presos i preses polítics, hem d'agrari que aquell 1 d'octubre vam votar gràcies a la seva determinació i per això començaré fent un

agraïment, un graïment el vicepresident Oriol Junqueres, a la presidenta del Parlament de Catalunya, Carme Forcadell, els consellers Jordi Turull, Raül Romeva, Josep Rull, Quim Forn, Dolors Bassa. La consellera Meritxell Borràs, el conseller Carles Mundó i Santi Vila. El president d'Òmnium Cultural, una entitat que no és petita i que agrupa sota el seu paraigua centenars de milers de socis i també a l'ex president de l'ANC, Jordi Sánchez.

Després d'aquest graïment, la veritat és que si una cosa tenim clara és que això no és justícia, això es venjança i de fet s'estan venjant amb una cosa general que tot just comença. Aquesta sentència és l'inici de moltes que vindran. Recordem també tota la gent que tenim en altres jutjats de Catalunya. És una causa contra l'independentisme i en aquest sentit l'Estat comet un error històric, un error que l'allunya de ser un Estat democràtic. No ha buscat una solució, senzillament ha buscat aquest acarnissament contra tota la dissidència política. Aquesta sentència no resol res sinó que agreuja un conflicte, un conflicte que és polític i que només es podrà resoldre per la via democràtica.

L'Estat no vol fer política, només vol imposar. L'Estat fa de la repressió una eina política per perseguir la dissidència i això ve a ser com una advertència a tothom que gosi posar en dubte la unitat de l'Estat espanyol. El que volen és silenciar-nos i han vist que no ho aconseguiran. El que fem avui, el que s'està fent avui a Barcelona, el que hem fet avui des de primera hora del matí els ajuntaments, en els plens dels ajuntaments, a tots els organismes, a tots els carrers de Catalunya, la gent sortint espontàniament al carrer en el moment de sentir la sentència sense que ningú, d'alguna manera, l'hagués organitzat; perquè no ens silenciaran mai, perquè el dret a l'expressió democràtica la conservarem sempre. Pensem que la independència és l'única solució possible, l'única solució per preservar la democràcia i els drets civils i polítics. La independència és absolutament necessària per poder viure en una societat més lliure, més justa i més democràtica i per tant amnistia, autodeterminació i república catalana.

Per acabar només ens queda convocar a tothom, tots els dies que calgui, totes les jornades que calgui a sortir al carrer, ensenyar que aquesta sentència és injusta però que aquesta sentència no ens derrota. Alguns parlen de derrota, però no, nosaltres seguim determinats. Aquesta sentència és una cosa més d'aquest camí que nosaltres hem emprès des de ja fa molt de temps i que continuarem caminant en aquest camí. Per tant convocar a tothom a desbordar els carrers i sobretot convocar a tothom a desbordar les urnes el 10 de novembre, perquè els empats democràtics són els que millor ens surten, perquè les nostres urnes han d'estar plenes sempre de vots independentistes i perquè cada vegada que se'ns convoca a les urnes les hem d'omplir de vots, i cada vegada que se'ns convoca a les urnes hem de demostrar que som més, que estem més determinats i que no pararem fins aconseguir la república catalana.

Intervé l'Alcalde. A partir d'aquesta sentència injusta, demanar mobilitzacions, mobilitzacions com la que tot seguit començarà aquí davant de la porta de l'Ajuntament, participar en organitzacions multitudinàries i unitàries. Continuar lluitant per les nostres llibertats i els nostres drets perquè les nostres llibertats i els nostres drets no són cap caprici, sense llibertat no hi ha benestar, no hi ha res de res i per tant les mobilitzacions han de continuar.

S'aprova la moció per 18 vots a favor (11 JXCat – JUNTS, 5 ERC, 2 CUP) i tres abstencions (3 PSC).

i no havent-hi més assumptes a tractar ni cap regidor que faci ús de la paraula, el president aixeca la sessió a les set i cinc minuts del vespre i per constància del que s'hi ha tractat i dels acords presos, estenc acta que certifico amb la meva signatura

VIST I PLAU

EL SECRETARI ACCIDENTAL

L'ALCALDE